IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Igit rex optima demetrii sententia delectatus
postquam studium suum multos colligendi codices de
monstraret scripsit ad principes sacerdotum gentis
iudeę hęc fieri demandans. Aristeus autem amicus
regi necessarius ppter humilitatem morum abeo dilect
cum sepius ante nisus esset petere ptholomeum quen
dimitteret captiuos iudeos qui sub impio ei essent
tempus hoc petitionis psperum arbitratus ante lo
quitur primum b custodum regis corporis sosibio ta
rentino & andrę ut simul laborarent de quib
petiturus regem accederet. Quorum sententia confir
mata cum huimodi sermonib regem adiit dicens.
Minime rex oportet uana nos spe negligentię
decipi. uentitare intimare. Nam si legem iudeorum
tantum transcribere. etiam impitari ptia gra
studem qua ratione possit hoc fieri tot iudeis in
regno tuo seruientib quos benignitate tuę mu
nificentię decet apsenti iugo seruitutis absoluere:
ac do qui leges exposuit ptii regni tutela remit
tere. Nam cum multa sepius in dagassem cognoui
factorem eos omnium dm colere quem nos bena idem
iouem nominam. qd omnib in dulget hem idem
uiuere. Qua ppter ad honorem di quem maxima religi
one placant liberos eos patrię & morib suis resti
tue. Cognosce tam princeps me nec affinem eis esse
nec abeadem gentium natione ut pillis hęc sugge
ram. si dum omnium hominum factorem dm scire suam
tet uos benefacturos amplecti ad hanc peticio
nem puem. Postquam hęc aristeus locutus est rex in
eum hilari & ridenti uultu conspexit quanta in
quit arbitraris milia posse dimitti? Tunc andre
as dum infiuisset dixit paulo plusquam centum milia
possunt existere. Non paruam inquit a nobis aristę
donationem poscis. Sosibio um cum psentib; dicen
te dignum esse munificentię suę si dno qui regnum ei
donauit has gratiarum uices offerret ppterea letus
iussit ut de militib merces annonę pstaret psin
gulo captiuo apud eos constituto dragme. c.xx.
darentur. De quib etiam pcepta ponere pmisit
postq munificentiam suam & aristei peticionem con
firmaret. Preterea uoluntas di affuit postquam
tantum illos qui apatre ei ut exercitu transiti
fuissent uerum etiam illos qui subregno ei exercitus
sent absolutioni donaret. siqui postea supue
nissent pquorum redempcione plus qdringenta
talenta sunt [illegible] a rege largita. Unde &
exemplum sancionis ad manifestandam posteris re
gis munificentiam custodire decreuerunt qd erat
huimodi. Quicumq; subnri patris impio mutantes
syriam & fenicem cum eo iudeam uastauerunt & cap
tiuos adductos admras ciuitates & puincias uen
diderunt hos & qui olim sub meo regno existunt
& siquos nunc sup duxerunt dimittam. psingu
lo corpore accipientes dragmas. c.xx. & multes
quidem cum annonis suis. reliqui um a regali mensa
redempcionis pmium accipiant. Arbitror enim eos si
ne uoluntate mei patris cura iusticiam dep dawss.
puinciamq; eorum fuisse uastatam. Unde & multos
milites pfectos esse cognouim. dum ad egyptum
eos traducerem luctum & conspiciens misereri
eis. iubeo constituos in seruitute iudeos omis
dnis eorum ante dictam accipientib summam absolui.
nec quemquam in hac re fraudem quandam agere
si; in his potius constitutionib obedire. Disposiu
ones autem meas pcipio ex quo misse sint pres di
ei pponi. quatenus aduidices dni conuenient cor
pora statim ostendentes. Hoc enim credo meo pfu
turum impio. contumaces um luceat cuiq; uolenta
nunciare quatenus eorum substantię regis possessi
onib socientur. Cum hęc sancto lecta regis fu
isset & uisa essent omnia iuste decreuisse tan
tum um decem de absolutione priorum. & horum
qui postea ducti iudei fuissent ipse de his sua
liberalitate pcepit. Preterea sciens subtaneam
distributionem difficile existere iussit rerum mini
stris regis sacellariis pecunias reponere. Quo fa
cto intra septimum die regis pcepta impleta sunt
& talenta sup. lx. redempcione partita nosceuntur
dum & pnfamib; dni. c.xx. dragmas exigerent
sic rex phis demandasset scribendo psingulo cor
pore pdictam summam exhibere. Cum hęc sedm re
giam uoluntatem munificentiam disposita fuissent
iussit eum demetrio de iudaicis codicib transferi
bendis ei allegare decretum. Nam nichil frustra
a regib; dispensatur. Qua ppter allegationes ut
eplarum exemplum designauim. & ornamentorum
transmissorum multitudinem & qcqd in uno quoq;
constructum est. Unde potest optime opificum ars
pspici. & uasorum omnium excellentia agnosci.
Allegationis autem exemplum huimodi pbatur:
Maximo regi demetrio. Precipiente te o princeps
de his quę acten ad estimationem bibliothecę